

MINISTERSTVO VNITRA
odbor personální
Nad Štolou 3
170 00 Praha 7

Č. j.: MV-3449-6/SP-2017
Praha 12. ledna 2018

Účastník řízení:

Tomáš Pecina
narozen 21. dubna 1966
bytem:
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
ID DS: whehjsc

ROZHODNUTÍ
o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“), jako subjekt povinný podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo ve věci žádosti o informace podané dne 29. prosince 2017 panem Tomášem Pecinou, nar. 21. dubna 1966, bytem Slezská 1668/56, Praha 2, 120 00 (dále jen „žadatel“)

t a k t o:

podle § 15 odst. 1 a § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím se žádost o poskytnutí informace o výši platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra JUDr. Adama Furka, Mgr. et Mgr. Tomáše Jirovce a JUDr. PhDr. Petra Mlsny, Ph.D. (dále též „dotčené osoby“), za poslední tři kalendářní roky **o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žadatel zaslal ministerstvu datovou zprávou č. 534225 dne 29. prosince 2017 žádost o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žadatel požádal o sdělení výše platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra JUDr. Adama Furka, Mgr. et Mgr. Tomáše Jirovce a JUDr. PhDr. Petra Mlsny, Ph.D.

za poslední tři kalendářní roky, tzn. za období let 2015, 2016 a 2017, vždy ve formě součtu pro danou osobu za celý kalendářní rok. Žadatel současně připojuje odůvodnění žádosti, v němž se vyjadřuje k jednotlivým podmínkám, které dle nálezu Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále jen „nález“), mají být splněny, aby se povinné subjekty odmítnutím poskytnutí žádosti o platu a odměnách svých zaměstnanců nedopustily porušení povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“).

Při poskytování informací o platu a odměnách svých zaměstnanců je ministerstvo jakožto povinný subjekt povinno postupovat v souladu s § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím a rovněž v intencích nálezu. V nálezu Ústavní soud řešil mimo jiné otázku, zda při poskytování informací dle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím musí povinný subjekt brát ohledy na skutečnost, že některé z poskytovaných informací jsou soukromé a zda musí povinný subjekt proto přihlídnout i k právu na ochranu soukromí dotčených zaměstnanců, přičemž dospěl k závěru, že při jakémkoli zveřejňování osobních dat je vždy třeba zvažovat i právo na ochranu soukromí dotčených zaměstnanců. Informace o platech a odměnách zaměstnanců vyžádané na základě § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím se tedy neposkytují plošně, ale za splnění všech podmínek uvedených v bodě 125 nálezu, tedy

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Pokud jde o podmínku existence a dostupnost informace, ministerstvo se ztotožňuje s tvrzením žadatele, že informace existují, povinný subjekt jimi disponuje a vztahují se k jeho působnosti.

Pokud jde o postavení žadatele, tedy zda žadatel plní úkoly či poslání při dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, k němuž žadatel ve své žádosti uvádí, že dle výkladu Ústavního soudu i Metodického doporučení k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, č. j. MV-138779-7/ODK-2017 (dále jen „Doporučení“), právo na informace o platech a odměnách zaměstnanců veřejné správy není universální, ale jde o výsadu, svěřící pouze některým fyzickým a právnickým osobám, jež mají specifické postavení a plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, přičemž se žadatel domnívá, že do této kategorie nespadá, neboť na svých internetových stránkách veřejnou moc kritizuje pouze subjektivně, ministerstvo tuto podmínku po posouzení obsahu jím provozovaných internetových stránek, na nichž se problémům veřejné správy věnuje,

a s přihlédnutím k osobě žadatele, která se právu na informace aktivně věnuje, považuje za splněnou.

Pokud jde o vztah informace k veřejnému zájmu (podmínky a) a b) nálezu), k němuž žadatel uvádí, že *„osoby, na jejichž plat se dotazuje, se podílely na zpracování Doporučení, které vyložilo nález mimořádně extenzivním způsobem, a vzniká proto otázka, nakolik jsou ony samy zainteresovány na tom, aby informace o jejich vlastních platech a odměnách zůstaly veřejnosti nedostupné“*, z čehož *„lze dovodit, že požadované informace jsou legitimním předmětem veřejného zájmu, přičemž účelem žádosti je přispět k diskuzi o věcech veřejného zájmu, resp. o tom, zda je nález souladný s požadavkem veřejné kontroly nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů a extenzivní výklad omezení práva na informace nepovede k tomu, že povinné subjekty budou odmítat i další, zjevně oprávněné žádosti o informace“*, nepovažuje ministerstvo tyto dvě podmínky za splněné.

Ministerstvo, jako povinný subjekt, je toho názoru, že k poskytnutí informace o výši platu či odměny konkrétního zaměstnance, resp. výše uvedených zaměstnanců, nemůže samo o sobě přispět k diskuzi o souladu výše zmíněného nálezu Ústavního soudu ve vztahu k veřejné kontrole hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Dle názoru ministerstva nelze konstatovat, že metodické stanovisko - Doporučení k dotčenému nálezu Ústavního soudu (bez ohledu na to, zda by bylo napsáno extenzivním způsobem, či nikoliv) může bez dalšího vzbudit pochybnosti o hospodárném nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů.

Rovněž musí být splněna podmínka, že poskytnutí informace o platu a odměně konkrétního zaměstnance je pro vedení této diskuse nutné, tzn., že v daném případě existují konkrétní relevantní pochybnosti o výši platu či odměn s ohledem na pracovní či jiné veřejné aktivity daného zaměstnance. Žadatel však ve své žádosti neuvádí takové pochybnosti kromě obecného konstatování, že Doporučení vyložilo nález mimořádně extenzivním způsobem.

Nelze se rovněž ztotožnit s názorem žadatele, který dovozuje, že „extenzivní“ výklad nálezu Ústavního soudu uvedený v Doporučení, byl ze strany zpracovatelů proveden mimo jiné i z důvodu, že zpracovatelé Doporučení byli sami zainteresováni na tom, aby informace o jejich platech a odměnách zůstaly veřejnosti nedostupné. V daném případě není dána přímá spojitost mezi uvedenými tvrzeními žadatele ohledně výše platu zmíněných osob a obsahem metodického Doporučení, neboť předmětný nález jasně vymezuje podmínky, které musí být kumulativně splněny, aby byly poskytnuty informace o výši platu zaměstnanců veřejné správy. Navíc se v daném případě jedná o metodické stanovisko, které má toliko doporučující charakter a pro povinné subjekty dle zákona o svobodném přístupu k informacím není závazné. V této souvislosti lze poukázat na skutečnost, že sama metodika předpokládá a výslovně uvádí, že *„Předložený text je proto nutné vnímat skutečně jen jako „prvotní návod“, který je třeba konfrontovat s aktuálním stavem zejména správní judikatury. Ministerstvo vnitřně přitom počítá s tím, že materiál bude průběžně aktualizován, aby tento aktuální stav odrážel.“* (srov. str. 3 metodická stanoviska).

Pro úplnost lze doplnit, že zaměstnanci, kteří se podíleli na zpracování Doporučení, nejsou osobami, které z vlastní vůle žádají o přidělení prostředků z veřejných rozpočtů, jsou odměňováni z veřejných rozpočtů na základě služebního poměru dle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.

V této souvislosti dále vyvstává otázka legitimitnosti požadavku na poskytnutí informace o výši platu a odměn u osoby, která se zjevně přímo nepodílela na zpracování metodického stanoviska – Doporučení, u níž tedy nelze souvislost, minimálně s podmínkou uvedenou v bodě 125 písm. a) nálezu Ústavního soudu, dovodit. Pro úplnost uvádíme, že u JUDr. PhDr. Petra Mlsny, Ph.D., byla informace o výši platu a odměn za rok 2016 v jiné souvislosti a k jiné žádosti již zveřejněna.¹

Z výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí informace o výši platu a odměn zmíněných osob nemůže přispět k věcné diskuzi ohledně obsahu nálezu Ústavního soudu (ani metodického Doporučení), dle bodu 125 nálezu Ústavního soudu. Není dále splněna podmínka nálezu Ústavního soudu uvedená v bodě 125 písm. b), tedy informace samotná se netýká s ohledem na výše uvedené souvislosti veřejného zájmu.

Po posouzení kontextu žádosti dospělo ministerstvo k názoru, že v této žádosti lze spatřovat zneužití práva na informace, tj. neslouží pro uspokojení potřeby po informacích věcně se vztahujících k obsahu výše zmíněného nálezu a metodického doporučení, nýbrž se stala zástupným prostředkem k „potrestání“ zpracovatelů metodického stanoviska za jejich postup při jeho výkladu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti, tedy v daném případě ochrana soukromí jednotlivce, resp. jednotlivců, a jeho, resp. jejich majetkových poměrů převažuje nad zájmem veřejnosti zjistit osobní a majetkové poměry dotčených osob, které jsou chráněny podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

Ministerstvo má tedy za to, že v daném případě nejsou splněny podmínky dovozené Ústavním soudem pro zpřístupnění informace. Poskytnutí údajů o platech a odměnách zaměstnanců, kteří se podíleli na zpracování Doporučení, nepřispěje nikterak k účasti veřejnosti na záležitostech veřejných a naopak zcela nedůvodně by byly zveřejněny osobní údaje.

V daném případě ministerstvo při řešení konfliktu, který vzniká mezi právem na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o osobě upraveným v čl. 10 odst. 3 LZPS jako součástí práva jednotlivce na soukromí a právem na informace a svobodu projevu garantovaným v čl. 17 LZPS ve skupině politických práv a svobod, dospělo k závěru, že k dosažení cíle, který je sledován podanou žádostí o informace, tedy diskuse ve veřejném zájmu

¹ https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/statisticove-odmeny-na-ministerstvu-vnitra-chovanec-je-rozdal-za-mimoradne-sluzebni-ukoly-201702141230_hmazancova

o souladu nálezu s požadavkem veřejné kontroly nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů, není nutné poskytnutí individuálních osobních údajů dotčených osob.

Vzhledem k výše uvedenému ministerstvo dospělo k závěru, že pro poskytnutí informací o výši platu a odměn u dotčených osob nejsou splněny podmínky § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, je tedy třeba postupovat podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, resp. § 5 odst. 2 s přihlédnutím k § 10 zákona o ochraně osobních údajů.

Proto ministerstvo rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí je možné, v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho doručení ministru vnitra prostřednictvím ředitelky odboru personálního Ministerstva vnitra.

Otisk úředního razítka

Mgr. Martina Horčíčková
ředitelka odboru personálního